

Ingo Siegner

Küçük Ejderha

Kokoshuss

ve Mumyanın Gizemi

Çeviren: Sadettin Fırat

Çiftkanatlı ve Obur Ejderha

Ejderha adası o gün çok sıcaktı. Küçük ateş ejderhası Kokosnuss ve arkadaşı obur ejderha Oskar bir hamakta uyukluyorlardı. Kokosnuss, “Hiç bu kadar sıcak olmamıştı,” diye iç çekti.

“Tıpkı bir fırın gibi,” dedi Oskar.

O sırada oklu kirpi Matilda koşarak geldi ve “Tahmin edin bakalım, az önce ne gördüm!” diye seslendi.

“Matilda,” diye homurdandı Kokosnuss. “Nasıl oluyor da bu sıcakta nasıl böyle koşabiliyorsun anlamıyorum!”

“Hadi tahmin edin, uyku tulumları!”

Oskar, “Dev gibi bir dondurma?” dedi.

“Çilekli,” diye ekledi Kokosnuss.

Matilda, “Hayır, hayır,” diye karşılık verdi ve aniden hapşırıldı. “Hapşu!”

Kokosnuss, “Üşüttün mü?” diye sordu.

“Ne yazık ki,” diye cevapladı Matilda ve mendiline sümküdü. “Ç ile başlıyor, kırmızı ve havada uçuyor.”

Kokosnuss, “Kırmızı bir ejderha çorabı?” dedi. Matilda, “Saçmalama Kokosnuss!” diye karşılık verdi ve alınmış bir şekilde homurdanarak: “O zaman ben de gidip, çiftkanatlıya kendim bakarım.”

“Çiftkanatlı mı?” diye sordu Kokosnuss.

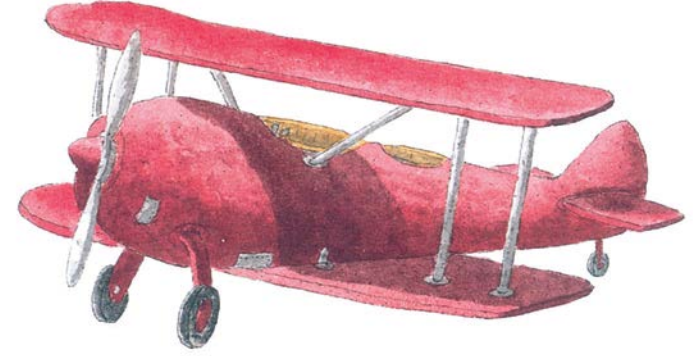
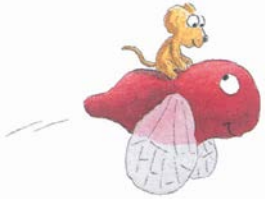
“Ben öyle diyorsam, öyledir!” diye doğruladı Matilda. “Tam üzerimden uçarak geçti ve Obur Ejderha Bölgesi’ne doğru gitti.”

Oskar, “Çiftkanatlı da nedir?” diye sordu.

“Bu üst üste iki kanadı olan bir uçak olmalı,” diye açıkladı Kokosnuss, hamaktan aşağıya atladı ve bağırarak: “Onu görmek istiyorum!” dedi.

Oskar, “Ben de!” diye atıldı.

Küçük uçurumu geçerek, Obur Ejderha Dağları’nın eteklerine giden, sık yeşillikler içindeki patikayı takip ettiler.

“Bakın, orada ileride bir şey var,” diye fısıldadı Kokosnuss.

Küçük ağaçsız bir alana doğru sessizce ilerlediler. Orada gerçekten de çiftkanatlı bir uçak vardı! Biraz aşağıda, bir derenin kenarında, gözlüğü burnunun üzerinde duran, ufak tefek bir adam gördüler. Bir çukurun yanına istiflenmiş toprak yığınının üstünde oturuyordu. Başında bir şapka, üzerinde bir sürü cebi olan bir yelege, kısa pantolonu ve sağlam dağcı botları vardı. Yanında da bir kürek duruyordu. Ufak tefek adamın elinde taştan bir tablet vardı ve onu dikkatlice incelemekteydi. Kokosnuss gözlerini ovuşturdu.

“Onun kim olduğunu biliyor musunuz? O, Profesör Mantarus, ünlü bir araştırmacı!”

“Sen bunu nereden biliyorsun?” diye sordu Matilda.

“Piramitler hakkında yazdığı kitaplarda resmini görmüştüm.”

“Tabii ya,” dedi Matilda. “Sen her zaman eski Mısır’la ilgili modası geçmiş hikâyeler okursun.”

“Onlar modası geçmiş değil, heyecan verici hikâyeler!” diye itiraz etti Kokosnuss. “Eski Mısır

hakkında ileri geri konuşma lütfen. Piramitler gelmiş geçmiş en gizemli şeylerdir!”

“Hıh, şu eski taş yığınları mı?” diye sordu Matilda.

“Senin bu konuda herhangi bir fikrin var mı ki!” diye karşılık verdi Kokosnuss. “Orada şimdiye kadar keşfedilmemiş gizli geçitler ve mezarlar var. Bunlar binlerce yıllık. Ve kim bilir içlerinde neler gizli!”

“Şişşt!” diye fısıldadı Oskar. “Birisi geliyor!”

Diğerleri de kulaklarını diktiler. Derenin içinden ağır ağır ayak sesleri yaklaşıyordu. Üç arkadaş nefeslerini tuttular: Bir obur ejderha!

“Amanın,” diye fısıldadı Oskar. “Bu kötü Udo!”

Profesör elindeki taş tablet ile o kadar meşguldü ki, obur ejderhayı fark etmemişti.

Udo hafifçe öksürdü: “Öhö!”

Profesör duraksadı. Dönüp obur ejderhayı görünce, bir çığlık atarak yandaki çukura zıpladı.

Oskar, “Profesörü anında yiyecek,” diye fısıldadı.

“Hoop doğru mideye.”

“Hayır olmaz!” diye duruma itiraz etti Kokosnuss alçak sesle. “Onu kurtarmamız lazım!”

“Bekleyin, ben bir şey deneyeceğim,” dedi Oskar.
“Udo bana bir şey yapmaz.”
Çevik bir hareketle çukura doğru koştu.
“Merhaba, Udo!” diye seslendi. “N’aber?”
Udo, “İyidir,” diye homurdandı. “Karnımın aç
olması dışında... Ama şansına şu çukurda bir tavuk
buldum.”
Bu sırada profesör seslendi: “Tavuk mu? Ben tavuk
falan değilim!”
“Değil misin?” dedi Udo şaşırarak.
“Eğer tavuk olsaydım, bir gagam ve iki kanadım
olurdu.”
“Buradan, yukarıdan bir tavuk gibi gözüküyorsun.
Ama hiç fark etmez, önemli olan lezzetli olman.”

“Ben de seninle tam da bunu konuşacaktım,” dedi Oskar aceleyle, “Bu tavuk aslında bir insan. Ayrıca da oldukça yaşlı.”

“Kesinlikle,” dedi profesör. “Yetmiş yaşın üzerindeyim!”

“O kadar da yaşlı değilmiş,” diye gürledi Udo.

“Yenmek için gayet iyi bir yaş!”

“İnsanlar için yetmiş yaş oldukça yaşlı sayılır,” diye açıkladı Oskar. “Babam bu kadar yaşlı insanların yenmemesi gerektiğini söyledi, çünkü hazmı çok zor olurmuş. Bu nedenle ayaklarında yaralar oluşurmuş.”

“Ayakta yaralar mı?” diye sordu Udo şaşkınlıkla.

“Tavuktan mı?”

“Ben tavuk değilim,” diye itiraz etti profesör yeniden.

Udo, “kapa gaganı!” diye çıkıştı.

“Ama benim bir gagam yok ki!” dedi profesör.

“İkide bir zırlayıp durma!” diye gürledi Udo kızgınlıkla. “Zaten iştahım da kaçtı artık. Ayakta yaralar ha, hay aksi. Ben de kendime yiyecek başka bir şey bulurum o zaman! Hoşçakalın!”

Koca obur ejderha, bu sözlerden sonra, asık bir suratla oradan uzaklaştı.

